PheakdeyLaw.com : Legal Information of Cambodia

លេខ : ១៩៩

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

បែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹង ស្ថានភាពទាំងឡាយយោធិន អាជីពនិងបទប្បញ្ញត្តិដោយ ឡែកចំពោះនាយទាហាន ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍

២០១៣

ផលិតជាសៀវភៅអេឡិចត្រូនិចដោយភក្ដីឡង់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ១៥៥ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

បែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិនិងភារកិច្ចទាក់ទងនឹងស្ថានភាពនាំងប្រាំនៃយោធិនអាជីព និងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០៧/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៤០៦/០០៨ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៦៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការពារជាតិ

www.pheakdeylaw.com

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីបទវិន័យទូទៅសម្រាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១១៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការអនុវត្តរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិនអាជីពទាំងពីរភេទនៃកងយោធ-ពលខេមរភូមិន្ទ
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី០៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣

សម្រេច

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តតួនាទី ភារកិច្ច ការធានាសិទ្ធិនិងផលប្រយោជន៍របស់យោធិនអាជីពនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់បែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងស្ថានភាពទាំងប្រាំនៃយោធិនអាជីពនិងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ អនុលោមតាមមាត្រា៣៩នៃច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧។

មាត្រា ៣.-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះយោធិនអាជីពនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ។

ជំពូកទី២
ស្ថានភាពទាំងប្រាំនៃយោធិនអាជីព

មាត្រា ៤.-

យោធិនអាជីពគ្រប់រូបស្ថិតក្នុងស្ថានភាពណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ៖

១- ស្ថានភាពសកម្ម។
២- ស្ថានភាពអសកម្ម។
៣- ស្ថានភាពក្រៅតំណែង។
៤- ស្ថានភាពចូលនិវត្តន៍។
៥- ស្ថានភាពក្រៅក្របខ័ណ្ឌ។

www.pheakdeylaw.com

ផ្នែកទី១
ស្ថានភាពសកម្ម

មាត្រា ៥.-

ស្ថានភាពសកម្ម ជាស្ថានភាពដែលយោធិនអាជីពកាន់កាប់មុខតំណែងតាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួន។ ក្រៅអំពីសិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧ និងអនុក្រឹត្យលេខ២៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីបទវិន័យទូទៅ សម្រាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ យោធិនទទួលបានសិទ្ធិបន្ថែមៈ

១- ឈប់សម្រាកព្យាបាលជំងឺច្រើនដងមានរយៈពេលសរុបជាអតិបរមា៦(ប្រាំមួយ)ខែក្នុងអំឡុងពេល ១២(ដប់ពីរ)ខែ។

២- ឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ។

៣- ឈប់សម្រាកពិសេសពីការងាររយៈពេលជាអតិបរមា៦(ប្រាំមួយ)ខែ ដោយៈ

- នៅទទួលបានបៀវត្សចំពោះតែការបណ្តុះបណ្តាល ការធ្វើវិក្រឹតការក្នុងផលប្រយោជន៍បម្រើសេវា នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- គ្មានបៀវត្ស ចំពោះការបណ្តុះបណ្តាល ការធ្វើវិក្រឹតការក្នុងផលប្រយោជន៍ឯកជន។

ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពសកម្ម យោធិនអាជីពអាចប្រឡងចូលឬសុំផ្ទេរក្របខ័ណ្ឌទៅបម្រើការងារនៅក្រសួង ស្ថាប័នស៊ីវិលបាន ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិនិងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយ ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួល ត្រូវគិតគូរឱ្យបានសមរម្យពីឋានន្តរសក្តិនិងឋានៈមុខតំណែងរបស់សាមីខ្លួននៅក្នុង កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ។

ផ្នែកទី២
ស្ថានភាពអសកម្ម

មាត្រា ៦.-

ស្ថានភាពអសកម្ម ជាស្ថានភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់យោធិនអាជីពដែលមិនអាចកាន់កាប់មុខតំណែង តាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែឡើងទៅ ដោយសារហេតុផលណាមួយដូច ខាងក្រោមៈ

១- ការឈប់សម្រាកព្យាបាលជំងឺរយៈពេលវែង។

២- ការឈប់សម្រាកដោយមូលហេតុសុខភាពរយៈពេលលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែ។

៣- ការឈប់សម្រាកដោយហេតុផលគ្រួសារ។

៤- ភាពទំនេរ។

៥- ការដកហូតមុខតំណែង។

មាត្រា ៧.-

ការឈប់សម្រាកព្យាបាលជំងឺរយៈពេលវែងអនុញ្ញាតឱ្យបានចំពោះយោធិនអាជីពកើតជំងឺរបេង សរសៃប្រសាទ មហារីក និងជំងឺដទៃទៀត តាមការវិនិច្ឆ័យរបស់វេជ្ជបណ្ឌិតជំនាញមានសមត្ថកិច្ច ដែលតម្រូវ

ឱ្យឈប់សម្រាកពីការងារ។ យោធិននោះមានសិទ្ធិទទួលបៀវត្សពេញរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំដំបូង និងសម្រាប់២(ពីរ)ឆ្នាំបន្តទៀត បៀវត្សឋានន្តរសក្តិត្រូវកាត់បន្ថយពាក់កណ្តាល។

មាត្រា ៨.-

ការឈប់សម្រាកដោយមូលហេតុសុខភាពលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែ សំដៅដល់ការឈប់សម្រាករបស់យោធិនអាជីពដែលមានពិការភាពឬមានជំងឺអ្វីផ្សេងៗក្រៅពីជំងឺដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា៧ខាងលើនេះ បន្ទាប់ពីអស់សិទ្ធិឈប់សម្រាកដូចមានចែងក្នុងចំណុច១ មាត្រា៥នៃអនុក្រឹត្យនេះ ហើយគ្មានលទ្ធភាពបម្រើការងារបន្តទៀត។

ក្នុងករណីឈប់សម្រាកដោយមូលហេតុសុខភាពរយៈពេលលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែ បៀវត្សឋានន្តរសក្តិយោធិនអាជីពចាប់ពីអនុសេនីយ៍ឯកឡើងទៅ ត្រូវកាត់បន្ថយពាក់កណ្តាល។ ចំពោះយោធិនអាជីពចាប់ពីអនុសេនីយ៍ទោចុះរហូតដល់នាយទាហានរង បៀវត្សឋានន្តរសក្តិត្រូវកាត់បន្ថយ៤៥%(សែសិបប្រាំភាគរយ)ក្នុងរយៈពេលអតិបរមា៣(បី)ឆ្នាំ។ បើជំងឺនោះតម្រូវឱ្យធ្វើការព្យាបាលបន្ត យោធិនរូបនោះទទួលបានបៀវត្សពេញក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំ និងសម្រាប់២(ពីរ)ឆ្នាំបន្តទៀត បៀវត្សឋានន្តរសក្តិត្រូវកាត់បន្ថយពាក់កណ្តាល។

មាត្រា ៩.-

បើពិការភាពឬជំងឺបណ្តាលមកពីការបម្រើការងារ អ្នកជំងឺដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧និងមាត្រា៨ខាងលើនេះ រក្សាបានទាំងស្រុងនូវបៀវត្សរបស់សាមីជនរហូតដល់ពេលចូលនិវត្តន៍ឬរហូតដល់ពេលដាក់ចូលក្នុងស្ថានភាពបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ។

មាត្រា ១០.-

យោធិនអាជីពដែលឈប់សម្រាកព្យាបាលជំងឺរយៈពេលវែងឬឈប់សម្រាកដោយសារមូលហេតុសុខភាពលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែ នៅមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីអតីតភាពដើម្បីដំឡើងឋានន្តរសក្តិតាមអតីតភាពបាន។ បើការសម្រាកព្យាបាលជំងឺដោយមូលហេតុគ្រោះថ្នាក់ការងារ ឈ្មោះយោធិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលសម្រាប់ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើស។

រយៈពេលនៃការឈប់សម្រាកបែបនេះ ត្រូវរាប់បញ្ចូលផងដែរនូវអតីតភាពសោធននិវត្តន៍ឬសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ។

មាត្រា ១១.-

យោធិនអាជីពអាចអនុញ្ញាតឱ្យឈប់សម្រាកដោយហេតុផលគ្រួសារតាមការស្នើសុំរបស់ខ្លួនដោយមិនទទួលបៀវត្សក្នុងរយៈពេលម្តងៗមិនតិចជាង៦(ប្រាំមួយ)ខែ និងមិនលើសពី២(ពីរ)ឆ្នាំ ហើយអាចបន្តជាថ្មីបានដោយរយៈពេលសរុបទាំងអស់មិនត្រូវលើសពី៤(បួន)ឆ្នាំ សម្រាប់ថែទាំសហព័ទ្ធឬកូនដែលមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃធ្ងន់ធ្ងរ។

នៅពេលផុតរយៈពេលឈប់សម្រាកនេះ យោធិនសាមីត្រូវដាក់ពាក្យសុំចូលបម្រើការងារវិញ។

មាត្រា ១២.-

ភាពទំនេរ ជាស្ថានភាពរបស់នាយទាហានអាជីពដែលបានបម្រើការងារលើសពី១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ក្នុងនោះយ៉ាងតិច៦(ប្រាំមួយ)ឆ្នាំ មានឋានៈជានាយទាហាន។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ នាយទាហានសាមីអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យឈប់សម្រាកការងារបណ្តោះអាសន្នក្នុងសេវាកងទ័ពតាមសំណើរបស់ខ្លួន។

ការឈប់សម្រាកក្នុងភាពទំនេរនេះ អាចអនុញ្ញាតឱ្យរយៈពេលអតិបរមា៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ហើយអាចស្នើសុំជាថ្មីបាន។ ក្នុងរយៈពេលសម្រាកនោះ នាយទាហានទទួលបានបៀវត្សតែមួយភាគបីនៃបៀវត្សបច្ចុប្បន្ន។ ពេលវេលាសរុបក្នុងការឈប់សម្រាកក្នុងភាពទំនេរមិនអាចលើសពី១០(ដប់)ឆ្នាំបានទេ។

រយៈពេលឈប់សម្រាកនេះ ត្រូវបានរាប់បញ្ចូលតែចំនួនពាក់កណ្តាលសម្រាប់អតីតភាពដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិងចំនួនពេញសម្រាប់អតីតភាពសោធននិវត្តន៍។

មុខតំណែងនាយទាហានដែលឈប់សម្រាកក្នុងភាពទំនេរ ត្រូវបានជំនួសដោយអ្នកថ្មីក្នុងក្របខ័ណ្ឌ។ នាយទាហានសាមីអាចស្នើសុំចូលបម្រើការងារវិញបានគ្រប់ពេលវេលា ឬត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យមកបម្រើការងារវិញនៅគ្រប់ពេលដែលកាលៈទេសៈតម្រូវ។ នាយទាហានរូបនោះអាចស្នើសុំចូលនិវត្តន៍ឬដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ដោយបញ្ញត្តិ ក្នុងករណីដែលយោធិនសាមីមានសិទ្ធិទទួលរបបសោធននិវត្តន៍។

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ឧត្តមនាវី និងនាយទាហានជំនាញឯកទេស ឬត្រៀមទៅបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឯកទេស ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពទំនេរបានទេ។

មាត្រា ១៣.-

ការដាក់ឱ្យស្ថិតក្នុងភាពទំនេរតាមពាក្យស្នើសុំរបស់នាយទាហានអាជីពចាប់មានប្រសិទ្ធភាពនៅថ្ងៃទី០១នៃខែបន្ទាប់ ក្រោយពីបានទទួលសេចក្តីសម្រេចដាក់ឱ្យស្ថិតក្នុងភាពទំនេរ។ នាយទាហានអាជីពដែលមានបំណងសុំបន្តភាពទំនេរ ឬសុំចូលបម្រើការងារវិញ ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំ២(ពីរ)ខែ មុនពេលផុតកំណត់នៃរយៈពេលស្ថិតក្នុងភាពទំនេរ។ នាយទាហានអាជីពណាដែលពុំបានដាក់ពាក្យសុំបន្តភាពទំនេរឬសុំចូលបម្រើការងាររបស់ខ្លួនវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃភាពទំនេរ ត្រូវចាត់ទុកថាបោះបង់ចោលការងារ។

មាត្រា ១៤.-

នាយទាហានអាជីពស្ថិតក្នុងភាពទំនេរដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចូលបម្រើការងារឡើងវិញនៅពេលផុតកំណត់ ត្រូវស្ថិតក្នុងភាពទំនេររហូតដល់ពេលណាមានកន្លែងទំនេរសម្រាប់ធ្វើការវិញ។

ការចូលបម្រើការងារឡើងវិញមានអាទិភាពទទួលកន្លែងទំនេរសមស្របទៅនឹងឋានៈរបស់ខ្លួន។

សេចក្តីសម្រេចដាក់ឱ្យយោធិនអាជីពស្ថិតក្នុងភាពទំនេរឬឱ្យចូលបម្រើការងារឡើងវិញ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស។

មាត្រា ១៥.-

ក្នុងពេលចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិអាចអញ្ជើញជាបន្ទាន់នូវនាយទាហានដែលកំពុងឈប់សម្រាកដោយហេតុផលគ្រួសារ ឬដោយភាពទំនេរឱ្យចូលខ្លួនមកបម្រើការងារវិញ។

មាត្រា ១៦.-

ភាពទំនេរគ្មានបៀវត្សដោយបញ្ញត្តិ ត្រូវអនុវត្តចំពោះយោធិនអាជីពក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- យោធិនអាជីពដែលបោះបង់ការងារឬអវត្តមានដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាតរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃជាប់គ្នា លើកលែងតែយោធិនរូបនោះមានករណីពិសេសណាមួយ។ ក្នុងចន្លោះរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃដែលអវត្តមាន ប្រធានអង្គភាពត្រូវក្រើនរំលឹកយោធិនសាមីយ៉ាងហោចណាស់ពីរដងដែរ។
- យោធិនអាជីពដែលស្ថិតក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់តុលាការពី[illegible]ទៀតលើសមធ្យមហើយដែលបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍រហូតដល់ថ្ងៃចេញសាលដីកាចុងក្រោយបង្អស់។

www.pheakdeylaw.com

រយៈពេលនៃការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពទំនេរគ្មានបៀវត្សដោយបញ្ញត្តិ ពុំអាចលើសពី៣(បី)ខែឡើយ។ នៅពេលផុតរយៈពេល៣(បី)ខែនេះ យោធិនអាជីពដែលពុំត្រឡប់ទៅបំពេញការងារវិញ ក្រោយពីមានការដាក់កំហិតឱ្យចូលធ្វើការតាមការកំណត់ចំនួនពីរដង យោធិននោះត្រូវលុបឈ្មោះចេញពីក្របខ័ណ្ឌ។

មាត្រា ១៧ _

ការដកហូតមុខតំណែង ជាស្ថានភាពអសកម្មដោយវិធានការវិន័យចំពោះយោធិនអាជីពដែលមានកំហុសផ្សេងៗដោយហេតុផលណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- កិរិយាមារយាទមិនល្អ
- កំហុសធ្ងន់ធ្ងរក្នុងមុខងារឬមិនគោរពវិន័យ
- ធ្វើឱ្យខូចកិត្តិយសកងទ័ព
- ឈប់សម្រាកលើសពេលកំណត់ដោយគ្មានមូលហេតុ
- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដោយតុលាការ។

មាត្រា ១៨._

ការដកហូតមុខតំណែងដាក់ក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម នរយៈពេលមិនលើសពី៣(បី)ឆ្នាំ។ នៅពេលផុតកំណត់នៃរយៈពេលដែលយោធិនអាជីពស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្មដោយការដកហូតមុខតំណែង ត្រូវដាក់យោធិនសាមីឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពសកម្មវិញ។

រយៈពេលអសកម្មនៃយោធិនអាជីពដោយការដកហូតមុខតំណែង មិនត្រូវយកមកគិតក្នុងការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិងសម្រាប់ការចូលនិវត្តន៍ឡើយ។ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនេះ យោធិនសាមីមានសិទ្ធិទទួលត្រឹមតែ៤៥%(សែសិបប្រាំភាគរយ)នៃប្រាក់បៀវត្សឋានន្តរសក្តិ។ ការដកហូតមុខតំណែងដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម ត្រូវអនុវត្តចំពោះយោធិនអាជីពដែលមិនទាន់មានសិទ្ធិចូលនិវត្តន៍។

មាត្រា ១៩._

ការឈប់សម្រាកក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម ដូចមានចែងក្នុងចំណុច១ដល់៣ មាត្រា៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងការកាត់បន្ថយប្រាក់បៀវត្សឋានន្តរសក្តិ ត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ។

ការដកហូតមុខតំណែងក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម និងការដាក់ឱ្យស្ថិតក្នុងស្ថានភាពសកម្ម ត្រូវសម្រេចតាមឋានានុក្រមឋានន្តរសក្តិនិងមុខតំណែង។

ប្រាក់សញ្ជ័យដែលបានកាត់ ត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងបេឡារបស់ក្រសួងការពារជាតិ។

ផ្នែកទី៣
ស្ថានភាពក្រៅតំណែង

មាត្រា ២០._

ស្ថានភាពក្រៅតំណែង ជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាជីពដែលត្រូវបានដាក់មួយរយៈឱ្យនៅក្រៅអង្គដើមរបស់ខ្លួន ដើម្បីបំពេញមុខងារសាធារណៈណាមួយផ្សេងក្នុងរដ្ឋបាលស៊ីវិលឬមុខងារឯកជនណាមួយផ្សេងទៀត ដែលបម្រើឱ្យផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

www.pheakdeylaw.com

ការតែងតាំងឱ្យទៅបំពេញភារកិច្ចក្រៅតំណែងត្រូវសម្រេចឡើងតាមសំណើរបស់បុគ្គលឬដោយបញ្ញត្តិ សម្រាប់រយៈពេលអតិបរមា៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។ ក្នុងករណីដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យបំពេញការងារបន្ត យោធិនសាមីត្រូវដាក់ពាក្យសុំសាជាថ្មី។

យោធិនអាជីពដែលត្រូវទៅបំពេញភារកិច្ចក្រៅតំណែង ត្រូវដាក់ពាក្យសុំតាមនីតិវិធីនៅក្រសួងការពារជាតិ ក្រោយពីបានទទួលការតែងតាំងមុខតំណែងថ្មី ឋានៈមុខតំណែងដើមរបស់យោធិនសាមីដែលត្រូវទៅបំពេញភារកិច្ចក្រៅតំណែងត្រូវជំនួសដោយអ្នកផ្សេង។

យោធិនសាមីដែលបំពេញការងារក្នុងស្ថានភាពក្រៅតំណែងនេះ នៅពេលចប់ភារកិច្ចឬដោយតម្រូវការចាំបាច់របស់ក្រសួងការពារជាតិ ត្រូវមកបម្រើការងារក្នុងអង្គភាពដើមវិញ។

មាត្រា ២១.-

យោធិនអាជីពដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញភារកិច្ចក្រៅតំណែង ត្រូវផ្អាកការទទួលបៀវត្សពីក្រសួងការពារជាតិដោយទទួលបៀវត្សនៅក្រសួង ស្ថាប័នថ្មី។

មាត្រា ២២.-

យោធិនអាជីពដែលបម្រើការងារក្រៅតំណែង ត្រូវស្ថិតក្រោមវិធាននៃលក្ខន្តិកៈសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងមុខងារដែលខ្លួនកំពុងកាន់កាប់។

រយៈពេលដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពក្រៅតំណែង ត្រូវរាប់បញ្ចូលនូវអតីតភាពសម្រាប់ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិ និងគិតអតីតភាពការងារសម្រាប់ទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ឬសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារផងដែរ។

យោធិនអាជីពដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពក្រៅតំណែង ទទួលរបបសោធននិវត្តន៍នៅក្នុងអង្គដើមនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ។

ផ្នែកទី៤
ស្ថានភាពចូលនិវត្តន៍

មាត្រា ២៣.-

ស្ថានភាពចូលនិវត្តន៍ ជាស្ថានភាពបញ្ចប់ជាស្ថាពរនៃក្របខ័ណ្ឌយោធិនអាជីព ហើយត្រូវវិលត្រឡប់ទៅកាន់ជីវភាពស៊ីវិលវិញ ដោយទទួលផលប្រយោជន៍តាមច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០៧/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ និងច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្ម ច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៤០៦/០០៨ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦។

យោធិនអាជីពអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតច្បាប់ឈប់សម្រាកពី៦(ប្រាំមួយ)ខែដល់១២(ដប់ពីរ)ខែ តាមលំដាប់ឋានន្តរសក្តិនិងតាមករណីចាំបាច់របស់យោធិនម្នាក់ៗមុនពេលចូលនិវត្តន៍។

ផ្នែកទី៥
ស្ថានភាពក្រៅក្របខ័ណ្ឌ

មាត្រា ២៤.-

ស្ថានភាពក្រៅក្របខ័ណ្ឌ ជាស្ថានភាពរបស់យោធិនដែលមានអាយុត្រូវចូលនិវត្តន៍ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ០៧/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ តែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបម្រើការងារបន្តទៀតក្នុងសេវា ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទនិងសំណូមពររបស់យោធិនសាមីផង។

ជំពូកទី៣
បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍

មាត្រា ២៥.-

ស្ថានភាពនៃនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ត្រូវបែងចែកជាពីរផ្នែក៖

ផ្នែកទី១ រួមមាននាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពសកម្ម អសកម្ម ក្រៅតំណែង និងក្រៅក្របខ័ណ្ឌ។

ផ្នែកទី២ នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីដែលមិនស្ថិតនៅក្នុងផ្នែកទី១ តាមតម្រូវការចាំបាច់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ អាចត្រូវរក្សាទុកដើម្បីបំពេញការងារតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់ប្រទេសជាតិ។

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីទាំងពីរផ្នែក ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍តាមច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ០៧/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ និងច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៤០៦/០០៨ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦។

មាត្រា ២៦.-

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវី អាចដាក់ឱ្យស្ថិតក្នុងស្ថានភាពទំនេរពិសេសបានតាមករណីដូចខាងក្រោម៖

១- ដោយបញ្ញត្តិសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី១(មួយ)ឆ្នាំ ប្រសិនបើយោធិនសាមីរូបនោះមិនអាចកាន់កាប់មុខតំណែងតាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួនក្នុងសេវារយៈពេលលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែ។

២- ដោយការស្នើសុំរបស់សាមីខ្លួនសម្រាប់រយៈពេលយ៉ាងយូរ៦(ប្រាំមួយ)ខែ ប្រសិនបើយោធិនសាមីរូបនោះកំពុងកាន់កាប់មុខតំណែងណាមួយនៅក្នុងសេវា។

រយៈពេលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពទំនេរពិសេសត្រូវរាប់បញ្ចូលក្នុងអតីតភាពសម្រាប់ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិ និងសម្រាប់ការចូលនិវត្តន៍តែរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីមានសិទ្ធិទទួលបៀវត្សពេញធម្មតារយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែ បន្ទាប់ម[illegible]

ពាក់កណ្តាលនៃបៀវត្សឋានន្តរសក្តិ។

នៅពេលផុតកំណត់រយៈពេលនៃស្ថានភាពទំនេរពិសេស នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវី អាចនឹងបញ្ចូលក្នុងផ្នែកទី១ឬផ្នែកទី២ ឬដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍តាមយោបល់របស់គណៈកម្មាធិការក្រសួងការពារជាតិវាយតម្លៃលក្ខណសម្បត្តិនាយទាហាន ដែលត្រូវបង្កើតឡើងដោយក្រសួងការពារជាតិ។

មាត្រា ២៧.-

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវី ត្រូវដាក់ឱ្យនៅក្នុងផ្នែកទី១៖

- ដោយមិនកំណត់អាយុ ចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីដែលជាមេបញ្ជាការបានដឹកនាំបញ្ជាកងទ័ពក្នុងពេលមានសង្គ្រាមឬបានបំពេញភារកិច្ចគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការបញ្ជាកងទ័ពចំពោះមុខសត្រូវ ឬជាអ្នកបានបណ្តុះបណ្តាលជំនាញជាន់ខ្ពស់
- ស្ថិតនៅក្នុងលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្នចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីដែលមានតួនាទីទទួលខុសត្រូវជាន់ខ្ពស់ ទោះបីហួសអាយុកំណត់ចូលនិវត្តន៍ក៏ដោយ។

មាត្រា ២៨.-

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីត្រូវដាក់ឱ្យនៅក្នុងផ្នែកទី២បាន៖

១- តាមកាលកំណត់អាយុចូលនិវត្តន៍។

២- ដោយមុនកាលកំណត់អាយុចូលនិវត្តន៍៖

- តាមការស្នើសុំ ឬ
- ដោយបញ្ញត្តិ សម្រាប់មូលហេតុសុខភាពឬមូលហេតុផ្សេងៗ។

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីដែលបានដាក់ទៅក្នុងផ្នែកទី២ ដោយមូលហេតុសុខភាព អាចបញ្ចូលទៅក្នុងផ្នែកទី១វិញបានតាមយោបល់របស់គណៈកម្មាធិការក្រសួងការពារជាតិវាយតម្លៃលក្ខណសម្បត្តិនាយទាហាន។

មាត្រា ២៩.-

នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីដែលស្ថិតក្នុងផ្នែកទី២ មានកាតព្វកិច្ចគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧ និងអនុក្រឹត្យលេខ២៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីបទវិន័យទូទៅសម្រាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទនិងទទួលបានបៀវត្សព្រមទាំងគោលរបបផ្សេងៗតាមឋានន្តរសក្តិនិងមុខតំណែងដើម។

មាត្រា ៣០.-

ពេលមានជំងឺ នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវីចូលនិវត្តន៍ ត្រូវទទួលបានការព្យាបាលនៅតាមបណ្តាញសុខាភិបាលសាធារណៈឬយោធា ដោយថ្លៃសេវានៃការពិនិត្យព្យាបាលជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ។ ពេលទទួលមរណភាព ក្រសួងការពារជាតិទទួលបន្ទុករៀបចំពិធីបុណ្យសពតាមពិធីការយោធា។

www.pheakdeylaw.com

ជំពូកទី៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៣២.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អគ្គមេបញ្ជាការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០១៣

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

www.pheakdeylaw.com